

**RADA MIEJSKA  
w IŁOWEJ  
ul. Żeromskiego 27  
68-120 IŁOWA**

**UCHWAŁA NR 105/8/XIV/19  
RADY MIEJSKIEJ W IŁOWEJ**

z dnia 5 grudnia 2019 r.

**w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii dla Gminy Iłowa na 2020 rok**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 poz. 506 z późn.zm.) oraz art. 5 ust. 1 i art.10 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2019 r. poz. 852), uchwała się, co następuje:

§ 1. Uchwała się Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii dla Gminy Iłowa na 2020 rok stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały wraz z ramowym preliminarem wydatków stanowiącym załącznik nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Iłowej.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**PRZEWODNICZĄCY RADY**

  
**Mirosław Wdowiak**

## **Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii dla Gminy Iłowa na rok 2020**

### **I. Wstęp**

Program Przeciwdziałania Narkomanii na rok 2020 jest kontynuacją analogicznego Programu na rok 2019 i zakłada realizację działań, które są zgodne zarówno z kierunkami zawartymi w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. i późniejszymi aktami prawnymi. *Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii na rok 2020* powstał zgodnie z treścią ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 25 lipca 2005 roku.

Jego wytyczne są spójne z postanowieniami *Narodowego Programu Zdrowia na lata 2016-2020*. Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii nakłada na jednostki samorządu terytorialnego obowiązek uchwalenia Programu Przeciwdziałania Narkomanii. Znaczenie przeciwdziałania narkomanii podkreśla fakt, że profilaktyka i rozwiązywanie problemów związanych z używaniem substancji psychoaktywnych jest jednym z celów operacyjnych Narodowego Programu Zdrowia na lata 2016-2020. Przeprowadzona ewaluacja poprzedniego programu wskazuje na zasadność kontynuacji działań w tym obszarze z rekomendacją wprowadzenia niezbędnych modyfikacji. Na wszystkie te potrzeby odpowiada niniejszy Program Przeciwdziałania Narkomanii na rok 2020 na terenie Gminy Iłowa.

### **II. Problemowe używanie narkotyków**

Problem używania nielegalnych substancji psychoaktywnych i konsekwencji z tym faktem związanych dotyczy większości społeczeństw współczesnego świata. Problem uzależnienia od narkotyków jest w naszym kraju dostrzegalnym zjawiskiem. Jest on znaczący zarówno w skali ogólnokrajowej, jak i lokalnej. Problemy społeczne są rozwiązywane najskuteczniej na szczeblu lokalnym, gdzie kompetentne instytucje czy organizacje pozarządowe są w stanie trafnie określić charakter problemu, jego skalę oraz podjąć adekwatne środki zaradcze. Narkomania nie jest zjawiskiem jednowymiarowym. Jest problemem zdrowotnym, bowiem niesie za sobą poważne ryzyko dla zdrowia publicznego, szczególnie w kontekście chorób infekcyjnych (HIV, żółtaczkę, choroby weneryczne). Stanowi też problem prawny czy kulturowy. Uzależnienie, jako problem wielowymiarowy, jest przekroczeniem bardzo ulotnej i trudnej do zauważenia granicy między chęcią, która wyraża dobrowolność, a przymusem, który całkowicie zaburza kontrolę. Tę granicę przekracza się tylko raz, ale bezpowrotnie.

Uzależniony, nawet gdy nie przyjmuje substancji psychoaktywnych, to do końca życia pozostaje osobą uzależnioną

Narkomania jako zjawisko społeczne znajduje się obok innych problemów i kwestii społecznych. W tym kontekście rozumiana jest jako efekt niekorzystnych czynników, które sprzyjają jej powstawaniu (np. dezintegracja społeczna) lub występuje jako przyczyna innych zjawisk i problemów (np. przestępczość) bądź jedno i drugie. Ale narkomania to także, a raczej przede wszystkim kwestia społeczna.

Przyjmowanie substancji psychoaktywnych może prowadzić do uzależnienia, które powoduje wykluczenie społeczne, jest ściśle związane z wieloma innymi problemami społecznymi, jak przestępczość, bezrobocie, bezdomność czy prostytutka. Narkomania jest chorobą dotyczącą wszystkich grup społecznych, niezależnie od wieku, wykształcenia i statusu materialnego.

Zjawisko używania narkotyków ma z reguły także określone negatywne konsekwencje dla najbliższego otoczenia oraz zakłóca prawidłowe funkcjonowanie całego społeczeństwa, rodząc szereg szkód i kosztów. Dlatego też używanie narkotyków nie może być kwestią społecznie obojętną.

Krajowe Biuro Przeciwdziałania Narkomanii w raporcie o stanie Narkomanii za rok 2018 zakłada, że podstawową potrzebą monitorowania zjawiska narkotyków i narkomanii oraz prowadzenia badań w tym obszarze jest nie tylko gromadzenie danych i informacji, ale łączenie tych procesów z budowaniem odpowiedzi na problematykę uzależnień w oparciu o obiektywną, wolną od stereotypów i uprzedzeń oraz opartą na dowodach wiedzę naukową i dobre praktyki. Według ostatniego badania Krajowego Biura ds. Przeciwdziałania Narkomanii i Fundacji CBOS z 2015 r. w populacji generalnej marihuana była

najczęściej używanym narkotykiem. Do jej zażywania przyznało się 10% badanych w wieku 15-34 lata (2014 r.). Natomiast w całej badanej populacji (15-64 lata) wyższy odsetek odnotowano wśród mężczyzn – 15,4% niż wśród kobiet – 3,7%. Największy odsetek osób, które podejmowały leczenie zgłaszały problemy z marihuaną jako przyczynę rozpoczęcia leczenia z powodu uzależnień.

Drugą substancją, z powodu której osoby podejmowały leczenie, jest amfetamina. Jest ona o wiele rzadziej używana w populacji generalnej. Do zażywania amfetaminy w ciągu ostatniego roku przyznało się 0,4% badanych (15-34 lata). Kokaina należy do grupy nielegalnych substancji psychoaktywnych, których poziom rozpowszechnienia nie jest wysoki. O ile wyniki badań w populacji generalnej pokazują, że wśród młodych dorosłych odsetek użytkowników wyniósł 0,4% (czyli tyle samo, co w przypadku amfetaminy), to według danych dotyczących zgłaszalności do leczenia, tylko 2,4% osób podjęło leczenie z powodu uzależnienia od kokainy **używanie narkotyków w ciągu ostatniego roku wśród osób w wieku 15-34 lata (%)**.

Do najbardziej rozpowszechnionej formy używania narkotyków uważa się eksperymentowanie ze środkami psychoaktywnymi w tym dopalaczami i narkotykami. Dane z badań populacyjnych, jak np. badania ankietowe wśród młodzieży, wskazują, jaka jest skala eksperymentowania oraz aktualnego używania narkotyków. Trudno jest uchwycić w badaniach populacyjnych liczbę osób, które używają codziennie, np. heroiny. Dlatego też przeprowadza się dodatkowe analizy mające na celu oszacowanie skali używania problemowego na podstawie np. rejestrów osób podejmujących leczenie.

Podobnie jak w przypadku wyników badań populacyjnych, oszacowania liczby problemowych użytkowników narkotyków pokazują, że na tle innych krajów UE Polska nie ma wysokich wskaźników problemowego używania substancji nielegalnych.

Wzrost spożycia substancji psychoaktywnych dotyczy głównie osób młodszych, które nie są jeszcze uzależnione, ale narażają się na ryzyko związane z problemowym przyjmowaniem substancji drogą wziewną, palenia czy drogą dożylną. Z danych Centrum Informacji o Narkotykach i Narkomanii (CINN) Krajowego Biura ds. Przeciwdziałania Narkomanii wynika, że bardziej popularne od haszyszu czy marihuany są leki uspokajające i nasenne dostępne na receptę. Są to najczęściej stosowane substancje psychoaktywne.

Ważne jest więc, aby szczególnie tę grupę objąć oddziaływaniami profilaktycznymi, na tyle atrakcyjnymi, aby stanowiły alternatywę dla eksperymentowania z substancjami psychoaktywnymi. Należy jednak pamiętać, że ważne jest zróżnicowanie działań profilaktycznych, form leczenia abstynencyjnego, ale również realizacja programów redukcji szkód.

Istotną sprawą są wytyczne Unii Europejskiej dotyczące zapobiegania narkomanii redukcji szkód z nią związanych opierające się na założeniu, że jednym z podstawowych praw obywatela jest dostęp do opieki specjalistycznej na najwyższym poziomie.

W przypadku osoby uzależnionej od narkotyków czy innych środków psychoaktywnych, jego prawem jest dostęp do odpowiedniej dla niego formy terapii uzależnień.

W świetle współczesnej wiedzy należy sądzić, że do uzależnienia prowadzi wiele dróg, a do jego powstania przyczynia się współwystępowanie czynników biologicznych, psychologicznych i środowiskowych. Żaden z nich samodzielnie nie powoduje uzależnienia, chociaż w przypadku różnych osób wpływ i znaczenie poszczególnych czynników mogą być różne. Powstanie uzależnienia musi być jednak poprzedzone jakimś okresem zażywania substancji psychoaktywnych, dla jednych czasem dłuższym, dla innych krótszym.

Uzależnienie nie jest chorobą genetyczną, jednak u części osób czynniki biologiczne odgrywają istotną, lecz nie samodzielną rolę w powstawaniu uzależnienia – są więc czynnikami ryzyka uzależnienia od substancji psychoaktywnych.

### **III. Główne zadania przedstawione w *Narodowym Programie Zdrowia*, które stanowią wyznacznik dla działań w przestrzeni lokalnej polityki społecznej są następujące:**

· kształtowanie świadomości zdrowotnej i motywacji do dbania o zdrowie u dzieci i młodzieży szkolnej ze szczególnym uwzględnieniem problematyki używania substancji psychoaktywnych i ich negatywnych następstw,

- prowadzenie doskonalenia kompetencji osób pracujących z dziećmi i młodzieżą dotyczącego wczesnego rozpoznawania zagrożenia używania środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych, dopalaczy oraz umiejętności i podejmowania interwencji profilaktycznej,
- poszerzanie i udoskonalanie oferty, upowszechnianie oraz wdrażanie programów profilaktyki o naukowych podstawach lub o potwierdzonej skuteczności adresowanych do dzieci i młodzieży w wieku szkolnym,
- wspieranie programów reintegracji społecznej i zawodowej osób uzależnionych od środków odurzających, substancji psychotropowych,
- rozwijanie dostępu do leczenia ambulatoryjnego dla osób używających szkodliwie i uzależnionych od środków odurzających, substancji psychotropowych.

Działania zaproponowane w ramach *Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii* nastawione są po pierwsze na zapobieganie negatywnym konsekwencjom używania narkotyków, po drugie na pomoc terapeutyczną, w tym motywowanie osób uzależnionych do podjęcia leczenia odwykowego. Ważnym aspektem jest także ciągle zwiększanie świadomości społeczności lokalnej w kwestii uzależnienia od środków odurzających, uwrażliwienie na krzywdę drugiego człowieka, przekonanie jak trudnym problemem jest uzależnienie od substancji psychotropowych w rodzinie. Problematyka narkomanii wymaga zatem podejścia interdyscyplinarnego, a wszelkie podejmowane w jej ramach działania powinny mieć charakter długofalowy.

*Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii* ma na celu określenie kierunków profilaktyki w zakresie problemów narkotykowych, które już występują oraz zapobieganie powstawaniu nowych. Aby zapewnić skuteczność podejmowanych działań, cele ujęte w *Gminnym Programie Przeciwdziałania Narkomanii* są kontynuacją zadań podejmowanych w poprzednich latach.

#### **IV. Diagnoza zasobów i problemów**

##### **1. Analiza skali zjawiska narkomanii w Gminie Iłowa**

Problematyka narkomanii w Gminie Iłowa nie ogranicza się jedynie do samego faktu uzależnienia od substancji psychoaktywnych bądź zagrożenia uzależnieniem. To problem, który zaburza właściwe funkcjonowanie całej rodziny zmagającej się z problemem uzależnienia. Organizując pomoc terapeutyczną należy mieć więc na uwadze zarówno osoby uzależnione od narkotyków, jak i członków rodziny, którzy zmagają się z uzależnieniem bliskiej osoby. Konieczne wydaje się, aby wszelkie działania profilaktyczne w dalszym ciągu były kierowane do dzieci i młodzieży, którzy w okresie dorastania mogą być szczególnie podatni na negatywne wpływy otoczenia. Należy również zauważyć, że deficyty jednej grupy społecznej zakłócają funkcjonowanie całej społeczności lokalnej. Konieczne jest zatem traktowanie problemu narkomanii w kontekście szeroko pojętej polityki społecznej. Na terenie Gminy Iłowa funkcjonuje Punkt konsultacyjny dla osób uzależnionych, który oferuje pomoc w ramach poradni leczenia uzależnień behawioralnych, poradni leczenia uzależnień, oddziału dziennego leczenia uzależnień. Jak wynika z danych punktu w 2019 roku z terenu Gminy Iłowa na leczenie niestacjonarne zgłosiło się 48 osób uzależnionych od alkoholu, 27 osoby uzależnione od narkotyków i 10 osób uzależnionych krzyżowo. Wśród substancji psychoaktywnych najczęściej stosowanych przez osoby biorące znalazły się: marihuana, amfetamina, ekstazy oraz dopalacze. Niepokojącym zjawiskiem jest obniżający się wiek dzieci sięgających po substancje psychoaktywne.

Udział osób uzależnionych w grupach terapeutycznych w konkretny sposób zwiększa szansę na skuteczność terapii i życie w trzeźwości. Jednym z poważniejszych problemów jest kwestia współuzależnienia i przemocy – zjawisk towarzyszących uzależnieniom. Większość rodziców dzieci i młodzieży uzależnionej nie podejmuje terapii. Usprawiedliwiają zarówno siebie, jak i swoje dzieci. Wypierają fakt, iż jednorazowy kontakt dziecka z narkotykami jest sygnałem ostrzegawczym, a jego zlekceważenie może prowadzić nawet do uzależnienia. Taka postawa rodziców znacznie utrudnia relację terapeutyczną i zmniejsza szansę na wyjście młodego człowieka z nałogu, albowiem jedynie terapia całej rodziny przynosi pożądane efekty. Istotny problem stanowi

również obecne zainteresowanie dopalaczami. Do ośrodków leczenia uzależnień zgłaszają się już młodzi ludzie uzależnieni od dopalaczy. Terapia zarówno w przypadku nielegalnych narkotyków, jak i dopalaczy przebiega tak samo. Różnicę stanowi fakt, iż specjaliści terapii uzależnień nie wiedzą do

końca, co zawierają w sobie poszczególne dopalacze i jakie może być ich działanie na organizm ludzki. Ta sytuacja powoduje, że nie można przewidzieć szkód i konsekwencji, jakie mogą one wywoływać.

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii na rok 2020 określa lokalną strategię w zakresie diagnozy, profilaktyki oraz minimalizacji szkód społecznych i indywidualnych, wynikających z braku wiedzy o szkodliwości nadużywania narkotyków jak również innych środków psychoaktywnych.

Zgodnie z art.10 ust.1 wyżej cytowanej ustawy przeciwdziałanie narkomanii należy do zadań własnych gminy, obejmujących szczegółowe zadania.

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii będzie realizowany głównie na płaszczyźnie diagnozy i profilaktyki oraz Narodowego Programu Zdrowia na lata 2016 – 2020 z dnia 4 sierpnia 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 1492).

## **2. Profilaktyka, edukacja oraz informacja**

W Polsce działania profilaktyczne są realizowane w ramach ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz Narodowego Programu Zdrowia na lata 2016-2020 (NPZ). Ważnym elementem NPZ jest zwiększony nacisk na poprawę jakości programów profilaktycznych. W Polsce działania profilaktyczne są realizowane przez wiele podmiotów, w tym przede wszystkim przez jednostki administracji rządowej (właściwe ministerstwa i podległe agencje), samorządy lokalne i regionalne oraz organizacje pozarządowe.

Ministerstwo Edukacji Narodowej (MEN) i Ośrodek Rozwoju Edukacji (ORE) wspierają szkoły i placówki w realizacji działalności wychowawczo-profilaktycznej, której częścią są zadania z zakresu profilaktyki narkomanii. Działalność MEN dotyczy legislacji, oceny prawidłowości prowadzenia działań w szkołach w ramach nadzoru pedagogicznego oraz przygotowania nauczycieli do ich realizacji, wsparcia rodziców w profilaktyce domowej.

## **3. Główne cele działań z zakresu narkomanii dotyczą:**

- zmniejszenia poziomu używania substancji psychoaktywnych przez dzieci i młodzież,
- wzrostu kompetencji rodziców do prowadzenia profilaktyki domowej oraz ich zaangażowanie w działania profilaktyczne w szkołach w ramach programu wychowawczo-profilaktycznego,
- wzrostu kompetencji profilaktycznych nauczycieli w zakresie podejmowania działań opartych na skutecznych strategiach profilaktycznych lub z wykorzystaniem rekomendowanych programów profilaktycznych,
- podejmowania przez szkołę lub placówkę własnych działań profilaktyki narkomanii wynikających z diagnozy czynników ryzyka i czynników chroniących, poddanych wewnętrznej ocenie skuteczności,
- systematycznego podnoszenia jakości działań profilaktycznych w szkołach i placówkach, we współpracy z jednostką samorządu terytorialnego w ramach rozwiązywania problemów narkomanii w środowisku lokalnym.

W 2015 roku Minister Edukacji Narodowej wydał rozporządzenie w sprawie zakresu i form prowadzenia w szkołach i placówkach systemu oświaty działalności wychowawczej, edukacyjnej, informacyjnej i profilaktycznej w celu przeciwdziałania narkomanii, które w 2018 roku zostało znowelizowane. W rozporządzeniu przewidziano rozwiązanie, zgodnie z którym podstawę podejmowania działalności wychowawczej, edukacyjnej, informacyjnej i profilaktycznej stanowi diagnoza szeroko rozumianej sytuacji szkoły lub placówki pod kątem zagrożeń narkomania.

2 Dz.U. z 2015 r. poz. 1249.

3 Dz.U. z 2018 r. poz. 214.

Działania z zakresu profilaktyki narkomanii stanowią część działań ujętych w programie wychowawczo-profilaktycznym placówek oświatowych na terenie Gminy Iłowa.

W podstawie programowej kształcenia ogólnego na każdym etapie edukacyjnym wpisano zadania wychowawczo-profilaktyczne szkoły, uwzględniane odpowiednio w programach nauczania podczas realizacji zajęć z wychowawcą. Zagadnienia dotyczące kształtowania zdrowego stylu życia

oraz przeciwdziałania narkomanii zawarto w podstawach programowych wielu przedmiotów, m.in. wychowania fizycznego, przyrody, biologii, chemii, wychowania do życia w rodzinie, etyce. Zagadnienia te zostały ujęte również w edukacji zdrowotnej realizowanej na wszystkich poziomach kształcenia.

**V. Ustala się następujące szczegółowe zadania Programu i planowane do realizacji działania:**

**1) zwiększanie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem, poprzez:**

a) wsparcie instytucji zajmujących się realizacją programów profilaktycznych dla uczniów placówek oświatowych w gminie Iłowa,

b) prowadzenie poradnictwa dla osób eksperymentujących, uzależnionych oraz używających narkotyków w sposób szkodliwy,

c) prowadzenie terapii indywidualnej i grupowej dla osób eksperymentujących, uzależnionych oraz używających narkotyków w sposób szkodliwy,

d) upowszechnianie informacji na temat placówek i programów dla osób uzależnionych oraz używających narkotyków w sposób szkodliwy.

**2) udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej, poprzez:**

a) prowadzenie grup wsparcia dla rodzin, które pod kierunkiem terapeuty uczą się radzić sobie z uzależnieniem występującym w rodzinie,

b) wspieranie instytucji zajmujących się pierwszą interwencją w problemach narkotykowych,

c) wspieranie inicjatyw w zakresie pomocy psychologicznej i prawnej skierowanej do rodzin, w których występuje problem uzależnień oraz przemocy.

**3) prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo – rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo – wychowawczych i socjoterapeutycznych, poprzez:**

a) wspieranie programów, skierowanych do dzieci i młodzieży z grup ryzyka: ze środowisk marginalizowanych, zagrożonych demoralizacją i wykluczeniem społecznym oraz dzieci i młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi,

b) wspieranie szkolnych programów profilaktyki w zakresie działań ukierunkowanych na przeciwdziałanie uzależnieniom,

c) wspieranie realizacji programów profilaktycznych promujących zdrowy styl życia, w szkołach i innych placówkach pracujących na rzecz dzieci i młodzieży na terenie Gminy Iłowa,

d) wzbogacenie oferty pozaszkolnych zajęć dla dzieci i młodzieży, jako alternatywy dla uzależnień,

e) wspieranie działalności profilaktyczno – wychowawczej świetlic, w tym świetlic wiejskich,

f) organizowanie i udział w profilaktycznych kampaniach edukacyjnych dotyczących promocji zdrowia, przeciwdziałania uzależnieniom i przeciwdziałania przemocy.

**4) wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służących rozwiązywaniu problemów narkomanii, poprzez:**

a) organizowanie spotkań, konferencji i debat sprzyjających zawiązywaniu lokalnej koalicji w celu przeciwdziałania narkomanii,

b) organizowanie szkoleń i spotkań edukacyjnych w zakresie podnoszenia świadomości dotyczącej problemów narkotykowych i mechanizmów uzależnień, w tym wspieranie wczesnej interwencji.

5) pomoc społeczna osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętym ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego, poprzez:

- a) prowadzenie grup dla osób eksperymentujących z narkotykami i grup motywujących do leczenia,
- b) organizowanie zajęć dla rodzin (indywidualnych lub grupowych) ukierunkowanych na zmianę nawyków zachowania, które mogą utrudniać reintegrację społeczną.

#### **VI. Cele programu:**

1. Ograniczenie zjawiska używania narkotyków oraz substancji psychoaktywnych, w tym dopalaczy, w szczególności przez dzieci i młodzież, poprzez realizację działań profilaktycznych.
2. Doskonalenie działań w zakresie promocji zdrowego stylu życia i edukacji publicznej, poprzez prowadzenie profilaktycznej działalności edukacyjno-informacyjnej.
3. Ograniczanie szkód zdrowotnych i społecznych wynikających z używania narkotyków i innych środków psychoaktywnych.

#### **VII. Zasoby umożliwiające prowadzenie działalności profilaktycznej i naprawczej**

- "Punkt Konsultacyjno-Informacyjny" dla osób uzależnionych, członków ich rodzin oraz ofiar przemocy domowej (dyżury specjalistów: psycholog, pełnomocnik, terapeuta – specjalista ds. uzależnień),

- Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych powołana przez Burmistrza,
- Ośrodek Pomocy Społecznej w Iłowej,
- Policja,
- Zespół Szkół Ponadpodstawowych w Iłowej,
- Szkoła Podstawowa im. Lotników Alianckich w Iłowej,
- Kościół,
- Anonimowi Alkoholicy
- Świetlice środowiskowe- ośrodki integracji społecznej na wsiach
- Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie,
- Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Żaganiu; Punkt Interwencji Kryzysowej
- Poradnia odwykowa „Profil” w Żaganiu i w Żarach;

Na terenie placówek oświatowych, w OPS-ie, ośrodkach integracji społecznych na wsiach w gminie Iłowa zakłada się realizację programów i przedsięwzięć o zasięgu gminnym o charakterze lokalnym, mające na celu zwiększenie świadomości oraz edukację mieszkańców w różnym wieku. Wynikają one z potrzeb miejscowych społeczności, w tym z zapotrzebowania na działania profilaktyczno-edukacyjne wśród dzieci i młodzieży. Prowadzone są one zarówno wśród uczniów Szkoły Podstawowej w Iłowej jak również szkoły ponadpodstawowej. Mają charakter spotkań jednorazowych lub długotrwałych kampanii prewencyjnych.

Osobą odpowiedzialną za realizację programu jest Pełnomocnik Burmistrza Iłowej ds. Przeciwdziałania Uzależnieniom.

Czas realizacji programu: styczeń 2020 - grudzień 2020 r.

Odbiorcy programu - społeczność miasta i gminy Iłowa.

Finansową podstawę realizacji Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii stanowią dochody gminy z opłat o których mowa w art. 18 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277).

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii w Iłowej może być modyfikowany w przypadku uzasadnionych potrzeb związanych z zapobieganiem i rozwiązywaniem problemów mających związek z używaniem narkotyków.

W zależności od charakteru zgłaszanych zmian wymagane są także opinie lub uchwały Rady Miejskiej w Łowej.



| klasyfikacja   |          |               | Wyszczególnienie   | projekt na 2020 rok |          |
|----------------|----------|---------------|--|---------------------|----------|
| dział          | rozdział | §             |  | ogółem              | w tym:   |
| 851            |          |               | <b>Ochrona zdrowia</b>   | <b>36 700,00</b>    |          |
|                | 85153    |               | <b>Zwalczanie narkomanii</b>   | <b>36 700,00</b>    |          |
|                |          | 4110          | Składki na ubezpieczenia społeczne   | 3 700,00            |          |
|                |          | 4220          | Zakup środków żywności (4 świetlice po 300 zł)   | 1 200,00            |          |
|                |          | 4170          | Wynagrodzenia bezosobowe   | 31 800,00           |          |
|                |          |               | <i>wynagrodzenie Pełnomocnika Burmistrza ds. Przeciwdziałania Uzależnieniom</i>                              |                     | 7 800,00 |
|                |          |               | <i>wynagrodzenie terapeuty prowadzącego grupę wsparcia dla kobiet (1h*50zł) 1 spotkanie 2h*48 spotkań</i>    |                     | 4 800,00 |
|                |          |               | <i>umowa zlecenie z koordynatorem pracy w świetlicy opiekuńczej(800 zł x 12 miesięcy)/2 - Klików</i>         |                     | 4 800,00 |
|                |          | <i>w tym:</i> | <i>umowa zlecenie z koordynatorem pracy w świetlicy opiekuńczej(800 zł x 12 miesięcy)/2 - Czyżówek</i>       |                     | 4 800,00 |
|                |          |               | <i>umowa zlecenie z koordynatorem pracy w świetlicy opiekuńczej(800 zł x 12 miesięcy)/2 - Czerna</i>         |                     | 4 800,00 |
|                |          |               | <i>umowa zlecenie z koordynatorem pracy w świetlicy opiekuńczej(800 zł x 12 miesięcy)/2 - Konin Żagański</i> |                     | 4 800,00 |
|                |          |               | <i>inne</i>  |                     |          |
| <b>ogółem:</b> |          |               |  | <b>36 700,00</b>    |          |